

VĚTRNÍK

ZPRAVODAJ č. 6

VYSOKÉ N. JIZ.

PROGRAM:

DNES - 15.10.1987 - ČTVRTEK

- 8.30 - seminář o představení
v malém sále Krakonoše
- 11.00 - promítání filmů ve vel-
kém sále Krakonoše
- 13.30 - rozloučení s DS Dolní
Kralovice v malém sále
Krakonoše
- 14.30 - Větrovanka před Krako-
nošem
- 14.30 - vítání DS Klapý na
MěNV
- 15.00 - vítání DS Klapý před
Krakonošem
- 16.00 - J.Dietl: SENOHRABSKÉ
a GRÁCIE
- 19.30 - /DS J.K.Tyl Josefův
Důl/
- 22.30 - setkání DS Josefův Důl
s patrony ve společen-
ském sále požární
zbrojnice

ZÍTRA - 16.10.1987 - PÁTEK

- 8.30 - seminář o představení
v malém sále Krakono-
še
- 10.30 - beseda se zasl.umělcem
Vlastimilem Harapesem
ve velkém sále Krako-
noše

/pokračování na str.2/

Bl.č.165/87

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA VESNICKÝCH A ZEMĚDĚLSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ

Rok 1987 znamenal pro severočeské vesnické a zemědělské divadelní sou-
bory pohyb poměrně stojatých vod
posledních sezón. Oživení způsobil
zejména vznik nových souborů, které
prokázaly již ve svých debutech dra-
maturgickou odvahu, poučenost a zdra-
vou ctižádost ve snaze proniknout me-
zi přední soubory v kraji. Významnou
úlohu sehrál i fakt, který se na za-
čátku sezóny jevil jako závažný pro-
blém: totiž odmítnutí dalšího konání
krajské přehlídky vesnických a země-
dělských divadelních souborů ve Frýd-

DNES U SEVEROČECHŮ

lantu jak místními, tak i okresními
spolupořadateli a odůvodněním nárůstu
krajských akcí v okrese Liberec.

Severočeský kraj je krajem průmys-
lovým, krajem s nejmenším počtem ves-
nických souborů. Nebylo lehké v poměr-
ně krátkém časovém údobí přenést tak
rozsáhlou akci jinam a zejména nebylo
lehké rozhodnout kam. Řešení nesmělo
počítat s provizoriem, bylo třeba
vzít v úvahu, že se jedná o zapuštění
kořenů nové tradice, bylo třeba roz-
hodnout, kde je pro tyto kořeny trva-
le úrodná půda. Konečně rozhodnutí
vsadilo na elán a obětavost dobrovol-
ných pracovníků. Letošní krajská pře-
hlídka se konala poprvé v Maštově,
malé obci v okrese Chomutov, kde si-
ce není kulturní zařízení s placený-
mi pracovníky, ale zato výborný ama-
/pokračování na str.2/

/pokračování ze str.2/

a jen proto, abych připomněla Císařovu publikaci. Napadlo mne totiž, že hlavně v částech týkajících se psychologických hledisek hodnocení by mohla být zajímavá nejen pro amatérské divadelníky pracující v porotách přehlídek, ale i pro členy hrajících souborů - aby se na situaci dokázali podívat skutečně objektivně ze všech stran. Alena Exnarová

bb

NĚKOLIK OTÁZEK PRO...

Paní Pipperová zasahuje -1976/, Víkend uprostřed týdne /1977/, Šťastná rodina /1979/, Dům na hebesích /1982/, Jezulátko /1985/ jsou tituly her, s kterými se DS J.K.Tyl z Josefova Dolu na Jablonceku zapsal do historie národní přehlídky vesnických a zemědělských divadelních souborů. Dnes od něho uvidíme vtipnou a úsměvnou inscenaci Jaroslava Dietla Senohrabské grácie. Při pohledu na osoby a obsazení hry jsme si všimli, že je napsána pro 10 žen a 8 mužů. Je to nějaká specialita vašeho souboru, položili jsme úvodní otázku režisérce Boženě Hufkové.

"Hru jsme vybrali proto, že v souboru máme větší množství žen než mužů. Ženské role jsou hlavní a muži mají menší epizodní rolíčky. Není také bez zajímavosti, že většina mužů v této hře poprvé stanula na prknech, která znamenají svět, a věřím, že vytrvají!"

"Náš soubor si vytvořil tradici studování současných her", dodává výtvarník scény Zdeněk Fejfar. "Je to tím, že všichni milujeme život i s problémy, které přináší, a prostřednictvím divadla chceme na ně poukazovat a proti nim bojovat."

Josefodolský divadelní soubor má dnes 40 členů a ti, kteří vzali na sebe odpovědnost největší, se dokáží se svými rolemi poprat a tvůrčí přístup pro ně není neznámý. S dotvářením postav přicházejí i během představení a měli chuť si s nimi vyhrát a propracovat je do nejmenších podrobností.

"I když musím říci, že 18 lidí na

/pokračování na str.4/

Divadelní soubor Klubového zařízení MNV z Dolních Kralovic přivezl na národní přehlídku inscenaci hry Jiřího Hubače Generálka a podle potlesku v hledišti lze soudit, že většinu diváků pobavil a osvěžil.

Proč tomu tak je? Především asi zábavným textem plným bonmotů, které lidi chtějí slyšet, a proto se jim smějí. Také patrně proto, že jde o předlohu sice obratně napsanou, nicméně jednoduchou - i když se místy tváří /ale opravdu jenom tváří/ jakoby filozoficky a hlubokomyslně. Tohle všechno také nejspíš hrálo roli i v samotném souboru při výběru

R E C E N Z E

textu, a jistě také to, že předloha poskytuje zajímavou hereckou příležitost představitelce Josefíny V.Zelenkové, která ji dovedně využívá.

Nicméně je třeba konstatovat, že kvalita inscenací tohoto typu her je podmíněna do značné míry kvalitou hereckých výkonů: pokud nejsou perfektní, odhalí se rázem některé slabiny textové předlohy. V inscenaci, kterou jsme viděli, není tato podmínka zcela splněna, protože představitel Napoleona nedokáže být představitelce Josefíny adekvátním partnerem. Takže vlastně jediné smysluplné téma, o němž by se dala tato předloha hrát, a sice o proměňujícím se vztahu Josefíny a Napoleona, nemůže být zcela realizováno. Kdyby se realizovat podařilo, pak by diváci tleskali určitě ještě víc.

ex

Bl.č.167/87

/pokračování ze str.3/

jevišti je dost velký oříšek", říká B. Dufková. "Začnu směnouváním v zaměstnání, které nám vytvářelo velké problémy. Potom jsou mezi námi učitelé, funkcionáři národních výborů, vázaní povinnostmi a zkoušky se musely překládat, dále máme mezi sebou lesníky, zemědělce, právníka..." Zdeněk Fejfar se usmívá a přiznává další "profesi", prý nejoblíbenější, a to důchodce.

"Nechá se říci, že zároveň stárneme i mládneme", pokračuje Z. Fejfar. "Postupně se nám daří přitahovat k divadlu mladé, ačkoliv práce s nimi je hodně náročná, protože nemají zkušenosti. Režisérská práce se musí vést jiným směrem, než s těmi, kteří mají už nějakou hru za sebou."

Soubor však měl nucenou přestávku, která byla způsobena adaptací kina a současně divadelního sálu. Všichni se těšili až opět budou moci hrát. Tenkrát ještě nevěděli, že se s gráciemi dostanou až do Vysokého. "Chceme pobavit vysocké obecnstvo, neboť v dnešní složité situaci je smíchu třeba asi právě tolik jako poukazovat na závažné otázky lidského života, kterými jsou třeba mezilidské vztahy", uvedl na závěr vedoucí spuloru Peter Samčík.

S přáním Zlomte vaz se se zastupci DS z Josefova Dolu rozloučil
-mik-

#####

KRAKONOŠŮV ZPRAVODAJ

/stálá rubrika vládce hor/

Včera jsem vzhledem k uzávěrce Větrníku nestačil zaznamenat, že v noci z předvěčerejška na včerejšek došlo k velkolepému aktu zlovení celé letošní přehlídky. Hromovou prkennou ranou arukou nedílnou je provedli manželé Jan a Svatava Hejralovi, ve společenském sále požární zbrojnice. Tleskal jsem moc.

Když už jsem se zmínil o požární zbrojnici, pak musím tlumočit vřelé díky všem, kdož pečovali o blaho seminaristů praktické režie. Byli opravdu spokojeni.

/pokračování na str.5/

A N K E T A

Co je vlastně podle vás v současné době vesnické divadlo a jaké soubory by měly do této kategorie patřit?

Podstatným znakem tzv. vesnického divadla je značná vzdálenost od kulturního centra. Proto je toto divadlo nositelem kultury pro své okolí, v čemž spočívá jeho hlavní význam. Soubor drží pohromadě snaha být spolu a dělat divadlo. A to i když tato práce může být ovlivněna sezónností zemědělských prací, menší možností vzdělání ochotníků či zastaralým nebo zchátralým kulturním zařízením. Ale v podstatě souhlasím s tím, co ve svém příspěvku napsal Pavel Němec.
Ivan S v o b o d a
/s poradním kolektivem/
Bystré u. Poličky

Toť ožázka těžká. Domnívám se však že i v současné době vesnické divadlo existuje, pokud by někdo uvažoval o opaku. Já sám žiji, pracuji, režíruji a hraji divadlo na vesnici, která je jako stvořená pro definici - počet obyvatel, úhel sklonu střech, zde žijící zvířata ve volné přírodě a právě nefalšované pole s lesem za humy. Musím vyvrátit definice přes nedostatek osvětlovací techniky, špatný a neuklizený sál. Naopak přidat výbornou spolupráci s MNV a JZD, které nám umožňují uskutečňovat divadlo, ale dokonce si zvát divadelní soubory a přátele z Ořechova, Mělníka a pod. Vesnické divadlo je prostě na vesnici a když se režisér a herci věnují aspoň trochu divadelnímu sebevzdělávání, zbaví se ve výsledku i té trochy podtextu ve smyslu diletantů.
/pokračování na str.5/

Když už jsem u toho chválení tak chválím taky vedoucího Stroj-metalu. Včera si totiž několik ubytovaných hochů i přes zákaz dovolilo kouřit na pokoji /jako popelník jim posloužila váza/. Zaplatili tudíž pokutu. Protože to byl zatím první případ, byl vedoucí tolerantní - stálo to pouze čokoládu.

Šťasten byl včera František Vítámvás. Obdržel totiž pohled od poběžovických kamarádů, kteří mu napsali dokonce z národní přehlídky ve Vysokém. Neještější na tom pohledu je ovšem vlastní podpis, nic netušícího Františka. Moc se proto radoval, že nešlo o šek či směnku.

Tam na horách...

Porota v kompletním složení absolvovala včera výlet do Památníku zapadlých vlastenců a posléze do přírody. Krásy hor ji inspirovaly neméně než dosavadní divadelní inscenace, takže diskuse byla skutečně bohatá. V rámci zobecňujících závěrů došlo k podnětnému návrhu: vytvořit putovní porotu pro všechny přehlídky a cestovat - částečně kvalitně vybaveným mikrobusem, částečně v pohorách /po horách/ s ruksakem plným cen a diplomů a nadělovat... prostě takový celoroční Mikuláš. /Poznámka: moderátorem včerejšího výletu byl Petr Pešek, Tatobity./

Pozor! Dnes večer po představení, to je asi ve 21.30 hod. bude mít VOBSKOČÁK v divadle valnou hromadu. Absence se netolerují!

Tajemnice poroty Zorka Vondráčková má beze sporu smysl pro ozvláštnění situace. Jinak Stereotypní denní představení poroty na začátku semináře zpestřuje různorodým zařazováním jednotlivých porotců do jejich civilních funkcí - viz Jaromír Vosecký, architekt Východočeského divadla nebo Saša Gregar, ředitel Sdruženého divadla pracujících Most. /Nebo že by to nebylo ozvláštnění, ale sá-měrné matení?/

/pokračování ze str.4/

ském - vesnickém. Proto asi také vznikla národní přehlídka. Myslím si, že je dobré nebo špatné divadlo ve městě i na vesnici. Podmínky budou v různé šíři výběru a typů herců a tzv. štábu divadelního souboru. Dále i v tom, že vesnický člověk má ještě stále méně času na svoje záliby. Chtěl bych polemizovat s názorem, že je vesnický divák jiný než divák ve městě. Rozhodně není snob. Jde spíše o aritmetický počet sociálních skupin v poměru na počet obyvatel. Tedy v našem okrese by měly do kategorie vesnických souborů patřit: mohu jmenovat a je to jasné. I když teď mne napadá: kam patří Vysoké nad Jizerou? A můžeme začít znovu. Podezírám redakci Větrníku, že vědoma si ošidnosti této otázky, klade ji záměrně. Nicméně položena byla již v dávné historii této přehlídky. Myslím, že již tehdy kdy jsem v Příbrami v roce 1970 přebíral přehlídkový kolík od ochotníků ze Žebráku a sliboval, že si přehlídku ponecháme jen jeden rok, věda již tehdy, že to možné nebude. Čas a vesnické divadlo nám osmnácti ročníky dávají za pravdu i odpověď na anketu.

Petr Pešek
Tatobity

aa
bb
cc
dd
ee

VĚTRNÍK, zpravodaj XVIII.NP VZDS.
Vydává OŠ NP VZDS. Odpovědná redaktorka Alena Exnarová. Povoleno OK ONV Semily pod č.j. 22/87. Cena 1,- Kčs.
Bl.č.170/87